

K Bibli přistupujeme tak, že se chceme něco nového dozvědět. Ale kolik je v Bibli také otázek? Např. konec knihy Jonáš – otázka, zda je dobré zničit Ninive. Ježíš Kristus u Jericha se ptá slepého, co by si přál. Eliáš utíká před Jezábel na horu Choreb a Bůh se ptá – co tady děláš?

Bůh se nepotřebuje ptát, On odpověď zná dříve, než ji vyslovím. Řada otázek je pouze rétorických – nečeká se odpověď. Otázka nás má k něčemu přivést. Některé otázky jsou dobré jako psychotherapeutické – rozbíjí bloky v člověku.

Gen 3,7.-12.

7 Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.

8 Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě.

9 Hospodin Bůh zavolal na člověka: "Kde jsi?"

10 On odpověděl: "Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se."

11 Bůh mu řekl: "Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?"

12 Člověk odpověděl: "Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl."

Bůh pokládá otázku – kde jsi?

Co se dozvíme, když se někdo na něco zeptá? Jednak odpověď, ale i něco o tom, kdo se ptá.

Člověk odpoví a znovu vidí Boha tváří v tvář, ač v tu chvíli už nechce být v Jeho blízkosti, má strach, vytrácí se intimita. Svá přestoupení – stejně jako Adam – nejraději skrýváme, před lidmi i Hospodinem. Nejraději bychom na provinění zapomněli a hodili ho na někoho jiného. Tak jako Adam hodil vinu a ženu a žena na hada. Za tím vším je nedůvěra k Bohu.

„Kde jsi? Měli jste být se mnou, tváří v tvář. A vy jste jinde.“

To zažíváme i my. Bůh nám dává podněty k přemýšlení a dává nám znát, že jsme někde jinde.

Bůh vezme odpověď v potas a zareaguje „Kde jsi?“ Co já chci od lidí, od Boha, od života? A chci to správné?

Otázky vedou k přemýšlení a ke kontaktu. Bůh nám nejen něco poví, ale někam nás otázkami vede. Otázky jsou stejně důležité jako Boží slovo, Boží přikázání. Otázka je dobrou formou rozhovoru. Správně položená otázka otevírá srdce.

Proč Bůh neukončil rozhovor s Adamem trestem? Proč má trpělivost? I při putování Izraele po poušti má Pán trpělivost – chtěl lid zničit, ale Mojžíš ho přemluvil. Bůh v Edenu nehledá

chybějící jablko, ale hledá lidi. Otázky vypovídají o tom, kdo se táže. Ukazuje na Boží zájem o chybujícího a neomlouvajícího se člověka. Také Ježíš – zajímá se o to, co cítíme a chceme. Třeba vždy nevyhoví, ale má o nás zájem.

Na zájmu ostatních nám záleží, nejen na zájmu Božím, ale i lidí. Nezájem našeho okolí může vést až k sebevraždě. Vezměme si příklad z Boží otázky a mějme zájem o lidi okolo nás.